

Највећа достигнућа времена у којима живимо и стварамо, обележена су информационим технологијама, знањима, информацијама. У таквим временима, просветна струка би требала да буде елита једне земље уколико та земља има визију напретка свих својих грађана.

На овим просторима омеђеним „нашим временима“ елита наше државе је на маргинама. Ту где се налази елита, ту нам се налази и држава и визија и свеукупни напредак.

Ми који радимо послове образовања свесни смо свог маргинализованог положаја. Али спознаја времена и места на коме се налазимо и знања која имамо, стављају пред нас моралну обавезу да водимо генерације и мењамо свет. Само тако младе можемо научити да се не мире са осредњошћу и да не прихватају да им будућност планирају некадашњи лоши ђаци.

На супротном крају од места на коме се налази елита наше државе, и сама држава, налазе се власници државе, господари наших породица, магови наше будућности.

Свесни положаја њих и нас, можемо да живимо са фаталистичким ставом да је све унапред одређено и да се ту ништа не може променити али смо онда дужни да прихватимо одговорност што нечињењем угрожавамо будућност наше деце и младих генерација.

Просветни радници окупљени у Форуму београдских основних школа, одувек су били свесни своје улоге у креирању друштвене средине. У том смислу, све активности које спроводи Форум су у циљу развијања свести да можемо да утичемо и мењамо свет у коме живимо, да се не миримо са било каквим маргинама и да имамо намеру да својим континуираним ангажовањем просветну елиту вратимо на место које јој припада.

У том смислу Форум се ангажовао да своје чланове стручно оспособи за послове који предстоје пред синдикате у наредном периоду.

Остваривање планираних циљева у погледу побољшања материјалног положаја запослених у образовању, измена закона, подзаконских аката из области образовања, учешће у креирању буџета, ангажовање у изради националних стратегија у погледу образовања и други задаци подразумевају обученост преговарачких тимова.

Процес преговарања с државом је у цивилизованим европским земљама озбиљан и дуготрајан процес. У нашој земљи преговарање не постоји, јер се скоро увек договарају партијски другови које је партијска централа правилно распоредила на битна места помоћу којих функционише њихова организација (уместо држава).

Још ако с друге стране стола стоји маргинализовани просветни кадар, преговарање постаје још теже. Интелектуална елита онда постаје жртва комплекса супротне стране и наравно да преговори завршавају по принципу ко је јачи.

Али како као образовани људи знамо, да је Конфучије рекао: „Ко не зна и не зна да не зна-опасан је – избегавајте га“, сматрамо да је веома важно да се едукујемо, припремамо, и учимо како да преговарамо са образованим, патриотски оријентисаним партнерима али да нам наука пружа могућности како да разговарамо и са партнерима који негују „интелектуални фул контакт“.

Семинар, који смо похађали у организацији Конференције слободних синдиката („Колективно преговарање“), радионице кроз које смо обрађивали конкретне ситуације, сусрети са представницима других синдиката и анализа њихових искустава кроз стручну призму, помогла нам је да нас уведе у веома сложен процес преговарања и да пред нас стави задатак да се морамо у том правцу и даље усавршавати уколико желимо постигнућа у будућим активностима.

Семинар „Колективно преговарање“ нам је дао општа знања у погледу преговарања у различитим поступцима остављања права запослених (од колективних уговора до појединачних права запослених). За овладавање посебним вештинама и техникама преговарања, предложено је од стране полазника да се организују посебни семинари.

(„Ко зна и зна да зна-мудар је следите га“, Конфучије).